

man spørger, hvem det maa komme til Gode, og hvem der vil faae Gavn og Lettelse ved Systemets Indførelse, ville ganske vist de Handlende faae det, der staa i direkte Forbindelse med Ulandet, men ogsaa kun de enkelte Industridrivende osv., og jeg kan godt forstaa, at de kunde ønske det. Men lad os huske paa, at de Handlende, der staa i direkte Forbindelse med Ulandet, og de Industridrivende kun ere en lille Procentdel af det danske Folk, og derfor det er saa, at det vil komme den til Gode, men vil komme til at hvile som en Byrde og en stor Ulempe paa den øvrige Del af Befolkningen, saa synes jeg ikke, at det er Ret at gaa med dertil. De Handlende og Industridrivende, der have Øyst til at bruge Systemet, kunne jo meget godt gjøre det. Det er opløst, at det bruges af mange Haandværkere, f. Ex. Skraedere og Skomagere, ja, da Lovforslaget sidst var til Behandling, tror jeg nok, at det blev opløst af den daværende Indenrigsminister, at Metermaalet ogsaa brugtes ved at lave Hestesto, men der er jo heller Ingen, der forbyder Haandværkerne at bruge det Maalet i deres Bedrift, det kan Ingen lægge dem mindste Hindring i Veien for, derimod tror jeg, at den Byrde, Systemet vilde lægge paa den overveienende Del af Folket, vil blive stor og følelig i mange Henseender. Vi skulle huske, at vi have Allesammen levet os ind i den Vægt og det Nummaal, vi have, og vi bruge det saaledes, at det er Grundlaget for ethvert Begreb om Størrelse og Størrelses Værdi. Naar man tænker sig en Tings Værdi, er Grundlaget det Maal eller den Vægt, der nu bruges, og det bliver ikke nemt at faae Folk ud deraf. Jeg husker, at det blev sagt, da vi forrige Gang havde Lovforslaget til Behandling, jeg tror af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 4de Valgkreds (Scharling), at Folk skulde lade være med at tænke mere paa det Gamle. Men det er i Virkeligheden en Umulighed. Naar jeg f. Ex. kommer hen og skal købe en Meter Løi og faar at vide, hvad den koster, saa maa jeg for mig selv gjøre mig det klart, hvor Meget det nu vil være for en Alen, og jeg tror, Enhver bliver nødt til at gjøre sig det Spørgsmaal. Jeg tror, det vil blive til stort Besvær, for ikke at sige umuligt, for den store Befolkning saaledes at sætte sig ind i det. Naar man skal hen og købe en Liter, en Meter, eller hvad det nu er, saa bliver man ogsaa nødt til at spørge sig selv om, hvor meget det nu er i det Maal eller den Vægt, som man er vant til at benytte, og saa kommer der virkelig Tal frem, som det forekommer mig ikke ere saa ganske lette at behandle. Naar f. Ex.

en Favn Brænde efter Lovforslaget er 2,28 Kubikmeter, saa maa man ogsaa først gjøre det Regnestykke. Naar en Kubikmeter Brænde koster saa og saa meget, hvor meget bliver det saa for en Favn efter gammel Beregning, ellers kan man ikke beregne Prisen. Naar paa samme Maade en Meter er sat til 3,186 Fod, saa forekommer det mig just ikke, at dette Tal er saa overmaade let at behandle. Ogsaa Benævnelserne har jeg en hel Del imod. Hvor i al Verden skal Folk kunne forstaa, at naar man sætter „Deca“, „Hekto“ eller „Kilo“ foran et Tal, saa betyder det, at Tallet skal fordobles henholdsvis 10, 100 og 1,000 Gange, men at det derimod, naar man sætter de latinske Navne „Deci“, „Centi“ og „Milli“ foran, betyder, at Tallet skal divideres. Jeg tror virkelig, det er Noget, Folk ville have meget vanskeligt ved at forstaa. Sa, det ærede Medlem ryster paa Hovedet. Det kan godt være, at det falder ham meget let, men jeg tror nu ikke, at det vil falde Folk i Almindelighed saa grumme let. Ingen vil kunne negte, at det er en stor Byrde, Ulempe og Udgift, vi lægge paa Folk, thi det er ikke saa let at gaa over til et nyt System. Hvad enten det er et nyt Længdemaal eller et nyt Nummaal, medfører det virkelig store Udgifter, fordi det maa bruges nye Maaltredstaber til det. Er det nu virkelig Ret at paalægge ikke blot al den Besværighed, som der er forbunden med at finde ud af det, men ogsaa forøgede Udgifter? Det er nemlig ikke ringe Udgifter, der er Tale om. Prøv, hvilken Værdi der er i alle Længde, Vægt og Nummaal her i Landet. Man lægger ogsaa en Byrde paa Befolkningen for at skaffe den Noget, som den er led og kjed over at faae og paa ingen Maade ønsker. Og gjør man nu paa den anden Side Uret imod Noget ved ikke at gaa over dertil? Jeg kan ikke se, at man gjør det. Har man ikke Øyst til at bruge det nye, saa skulde det staa frit for at lade det være. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Præstø (Seth), naar han udtalte, at han var en bestemt Modstander af at tvinge Folk til det nye System ved Bøder. Lad det blive en frivillig Sag. Jeg har ikke Noget imod, at det bliver Lovhjemlet, at man maa bruge det, eller være fri for at bruge det, ligesom man vil; men jeg vil ikke være med til at tvinge Folk til at bruge det. Det vilde for mig have noget underligt ved sig naar jeg, efter at Rigsdagen var sluttet, og denne Lov var vedtagen, kom hjem til mine Bølgere, og man vilde spørge mig om, hvad der var uretted, saa maatte svare: „Ja, mange af de Reformere, som vi have ventet paa, dem have vi ikke faaet. Dyrkningsafgiften paa Landet,